

at den nye Grad er kommen ind, og da Oberster og Oberstlieutenanter nu i Generalstaben have en fuldkommen ensartet Beskæftigelse, saa forekommer det mig, at Lovforslagets Affattelse her kunde være anderledes, nemlig saaledes, at det i Reglen var Tilfældet, at Avancementet stede der, men at man forøvrigt naturligvis forbeholdt sig, naar Ingen dertil var egnet, at kunne trække Officerer ind fra Vaabnene. Det er imidlertid stillet omvendt i Lovforslaget; men det forekommer mig, at det vilde være heldigere, om det stede paa den anden Maade. Med Hensyn til Ansættelser, Forfremmelser og Afgang da har jeg kun eet Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde gjøre, og da navnlig med Hensyn til Artilleriets Underofficerer. Det er ganske vist, tror jeg, en meget heldig Indretning, saaledes som denne Myndighed til at foretage Avancementet er fordelt; men da Fæstningsartilleriets og Feltartilleriets Underofficerer jo, hvis jeg har forstaaet Lovforslaget rigtig, skulle kunne bruges begge Steder — de ere jo uddannede paa samme Maade, og man tænker paa eventuelt at kunne bruge dem saaledes — saa forekommer det mig, at det vilde være lidt uheldigt, dersom Avancementsforholdene vare meget forskellige paa de to Steder; thi naar en Overgang maatte finde Sted fra den ene Del af Vaabnet til den anden, vil en Underofficer kunne blive stillet betydelig under Jolk, han tidligere har staaet lige med. Hvis jeg har regnet rigtig, saa er Forholdet imellem Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter ved Feltartilleriet som 12, 22 og 100, hvorimod det i Fæstningsartilleriet er som 8—20—50; det er altsaa en ikke ringe Forskel. Jeg vil derfor henstille til Overveielse, om det ikke var muligt ved en eller anden Bestemmelse her at gjøre dette Forhold noget mere ligeligt. Jeg skal dernæst ganske kort berøre Valgavancementet. Jeg maa tilstaa, at jeg blev noget slaaet ved en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintber); jeg veed ikke rigtig, om det ærede Medlem har forstaaet, hvad Valgavancement er. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, troede han, at Hæren, Soldaterne, havde Indflydelse paa Valget af deres Befalingsmænd, og i saa Fald vilde han ikke indskrænke det. (Wintber: Nei, jeg sagde, at de burde have det!) Valgavancementet er jo ikke andet, end at det er tilladt Bekommande, der udnævnes, at kunne trække Gn, som ikke staaar for Tour efter sin Anciennitet, frem. Nu har man havt grumme Meget imod dette Valgavancement fra Lieutenant til Kapitain, og det er ganske i sin Orden, thi det er overordentlig vanskeligt for en Lieutenant, i det Mindste i Fredstid, at kunne vise sig sine Kammerater saaledes overlegen, at det skulde berettigge ham til et saa overordentligt Fortrin. Smidlertid forekommer det mig paa den anden Side ikke heller heldigt at indvette det saaledes, som jeg tror, det ærede Medlem for Færøerne vilde, nemlig, at man

skulde give det ganske frit. Jeg tror ikke, at der er Noget i Veien for og endog at det er rigtig, at man sætter et vist begrændset Tal, thi det vil give større No, hver Gang der finder et saadant Avancement Sted; man veed, at det gaar et vist Antal Gange efter Anciennitet, og saa kommer der engang et Valgavancement, det vide Alle i Forveien, og Ingen foruroliges eller forbauses derved, men ellers er der ved ethvert Avancement Uro i Leiren. Nu har man gjort opmærksom paa det Tilfælde, at der ikke er Noget, man vil vælge, og at dette er Noget, der meget hyppig kan finde Sted; men saa er der en meget nem Udvei, nemlig at vælge den Ælste, det er en overmaade simpel Løsning af denne Vanskelighed, og saa falder naturligvis i det Dieblit Valgavancementet sammen med det andet. Det er som sagt en ganske simpel Maade og en Maade, der allerede er anvendt i Hæren. Der er en Sag, som jo ligeledes er nævnt, og som staaar i Forbindelse med Valgavancementet, det er de saakaldte Forfremmelseslister. Det er en Sag, som sikkert har vaakt megen Uro baade hos dem, der skulle opføres paa dem, og hos dem, der skulle skrive dem, og naar deres Bedømmelse gaa igjennem en hel Række af Befalingsmænd, saa ville jo Vanskelighederne ikke blive mindre. Det forekommer mig derfor, at det vilde være overordentlig uheldigt — det er jo en AdministrationsSag — hvis disse Forfremmelseslister kunde gjøres saa simple som muligt, og jeg skulde navnlig i høi Grad paastjonne, dersom Ju-brikerne paa dem kunde indskrænkes til 3, nemlig fortrinlig egnet, egnet og ikke egnet. Jeg tror, at alle mellemliggende Ting ere mindre heldige. Det staaar saaledes for mig, at man ganske kunde undvære de særegne Valgforfremmelseslister, thi det forekommer mig, at den, som er fortrinlig egnet og fik en Paategning derved, derved var betegnet som Gn, der fortrinnsvis maatte komme i Betragtning til Valg. Med Hensyn til Aldersgrændserne, da ere disse jo bortfaldne i Lovforslaget, og det er vistnok overordentlig heldigt. Der kunde vel under andre Forhold end dem, der her finde Sted, være Anledning til, at man satte en Aldersgrændse, ved hvilken Officererne kunde forlange deres Afsted med Pension; men jeg tror neppe, det behøves, saaledes som Forholdene ere ordnede i Loven med et vist Antal Avancements i hver Grad. I det Dieblit et saadant Ønske bliver fremsøgt, og den paagældende Officer er meget tilaars, vil det, som det i Lovforslaget ogsaa er antydet, være overensstemmende med Hærens Interesser, at man fortrinnsvis søger Afgangen bevirket. Derimod er Aldersgrændsen bibeholdt for Underofficerer, og jeg skal ikke have Noget imod, at man holder Aldersgrændsen til 60 Aar som det Tidspunkt, paa hvilket de kunne afskediges. Derimod forekommer det mig, at man kunde sætte den anden Aldersgrændse, nemlig den Alder, i hvilken de kunne forlange deres Afsted,